Dosar nr. 2-22103520-12-2-19072022-1 (2-15786/22)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 iulie 2023 mun. *****

Judecătoria *****, sediul Centru,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Dîrțu Eugenia

examinând în ședință de judecată publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva Instituției Publice Compania ”Teleradio-Moldova”, intervenient accesoriu *****, cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. La originea cauzei se află cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 18 iulie 2022, sub nr. 05-3/1-18965, înaintată de către reclamantul *****, prin care a chemat în instanța de judecată pârâtul Instituția Publică Compania ”Teleradio-Moldova”, intervenient accesoriu *****, cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul învederează că, la data de 20 mai 2022, postul public de televiziune ”Moldova 1” al Instituției Publice Compania „Teleradio - Moldova” a difuzat emisiunea ”Bună seara”, realizată de *****. Aceasta este accesibilă și poate fi urmărită pe adresa - https: www.trm.md. ro buna-seara. Pe parcursul acesteia, la min. 49.15, moderatorul emisiunii, domnul *****, a afirmat informația defăimătoare care se referă la persoana sa: ”Iată că și la noi se protestează, dar lumea care este milionară vine și se plânge de prețuri mari și acuză guvernarea de genocide. De exemplu, citez ***** ”...actuala guvernare duce țara spre genocid”. Relevă că, fiind persoană publică, deținând constant funcții de demnitate publică, a fost și este obligat, în temeiul Legii nr. 133/2016, să depună declarație de avere și interese personale, care sunt accesibile publicului larg pe pagina oficială a Autorității Naționale de Integritate. Suplimentar, veniturile obținute pe parcursul a doi ani în care s-au desfășurat alegerile sunt publicate și pe pagina oficială a Comisiei Electorale Centrale. Vizualizând declarațiile de avere și interese personale, sesizează că nu dispune de venituri și proprietăți suficiente de a

fi calificat milionar, or, conform definiției MILIONAR, -Â, milionari, -e, s. m. și f. (Și adjectival) Persoană care posedă o avere evaluată în milioane (de lei, de dolari etc.), [Pr.: -li-o-] - Din fr. millionaire. Din definiția oferită, desprinde idea precum că milionarul deține în posesie (în active) bunuri, proprietăți și mijloace financiare, care, în mod logic, depășesc valoarea de un milion lei. Însă, ca urmare a examinării declarațiilor de avere și interese personale, este de observat că unicul imobil deținut este mai modest, pentru a fi catalogat drept proprietate a unui milionar, iar veniturile obținute de la locul de muncă - nu permit acumularea unor rezerve financiare de a fi de milioane. Suplimentar, în declarațiile de avere și interese personale este de observat și declararea unei datorii (pasive) considerabile, care, la fel, pune la dubii statutul de milionar oferit generos de redacție. Indică faptul că, prin cererea prealabilă din 08 iunie 2022, a comunicat instituției publice despre lezarea drepturilor prin difuzarea și răspândirea calificării sale ca fiind un „milionar ” prin expresia – ”lumea care este milionară vine și se plânge de prețuri mari și acuză guvernarea de genocide” și a solicitat publicarea unei dezmințiri. Prin răspunsul nr. 02-18/355 din 17 iunie 2022 a fost negat că aceste informații defăimătoare au fost răspândite și respectiv pretențiile înaintate au fost respinse. De asemenea, obligația asumată de IP Compania ”Teleradio -Moldova” de a îl invita în luna septembrie la o dezbatere, unde, în spiritul libertății de exprimare o să vorbească despre ”milionari”, ”proteste”, ”genocid” nu doar că nu reprezintă în sine o satisfacție legală, dar mai constituie și acțiuni lipsite de bun simț cu încălcarea eticii profesionale. Consideră că, moderatorul emisiunii, în virtutea respectării principiilor din domeniul audiovizualului, era obligat să verifice informațiile pe care le comunică telespectatorilor. A enumerat cele mai accesibile surse care puteau fi verificate înainte de a fi calomniat, acțiuni ce nu au fost întreprinse. Cu atât mai mult, IP Compania ”Teleradio-Moldova” recunoaște prin răspunsul oferit că prezentatorul știa exact că ***** nu este milionar. Respectiv, susține că răspândirea acestui fals a avut loc cu intenție. Mai susține că, sarcina mass-media este de a informa publicul despre informațiile de interes public, în procesul de acumulare și răspândire a informației, mass-media trebuie să respecte obligațiile profesionale. Informația răspândită de mass-media poate conține exagerări și chiar provocări, însă trebuie să fie suficient de exactă pentru a nu dezinforma. Constată că, calificarea sa la latura socială „milionar”, reprezintă o informație denaturată și în esență falsă, care are menirea de a manipula opinia publică. Relevă că, libertatea de exprimare este un drept indispensabil al unei democrații, nefiind un drept absolut ci unul relativ, garantat de articolul 10 al Convenției Europene de Drepturile Omului. Totodată libertatea de exprimare nu poate legaliza și justifica declarații rasiste, calomnia și defăimarea. Limitele libertății de exprimare fiind conturate în jurisprudența Convenției Europene de Drepturile Omului, prin corelarea articolului 10 cu articolul 17 din Convenția Europeană, impune Statul să prevină persoanele sau grupurile de persoane cu scopuri extremiste sau totalitare, de a exploata în propriile interese principiile enunțate de drepturile omului. Acesta nu-i oferă dreptul atât moderatorului emisiunii cît și postului de televiziune Moldova 1 să răspândească

declarații false și fără substrat factologic despre reclamant. Această manifestare constituie un abuz și este interzis prin prisma articolului 17 al Convenției. Sarcina mass-mediei este de a informa publicul despre informațiile de interes public, în procesul de acumulare și răspândire a informației, ea trebuie să respecte obligațiile profesionale. Informația răspândită de mass-media poate conține exagerări și chiar provocări, însă trebuie să fie suficient de exactă pentru a nu dezinforma. Potrivit art. 34 alin. (4) din Constituție, mijloacele de informare în masă, publice sau private, sînt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice. Relatează că, libertatea de a primi informații de interes public prin intermediul mass-mediei, precum și imposibilitatea prevalării apărării onoarei, demnității sau reputației profesionale asupra acestei libertăți (în anumite condiții), nu sunt absolute în sine și sunt valabile doar dacă se realizează și sarcina echivalentă, stabilită de către legiuitor, ca mass-media care difuzează anumite informații considerate de interes public, să efectueze, în conformitate cu responsabilitățile sale, și investigații jurnalistice corespunzătoare în aceste probleme, având la bază realitatea faptelor și nu denaturarea acestora, contrar art. 4 alin. (3) din Legea nr. 64/2010. Susține că, anume această sarcină a fost ignorată de către pârâtul IP Compania „.Teleradio - Moldova", fondator al Postului de televiziune „Moldova 1", care a publicat informații false la pretinsa calitate de ''milionar" a sa. Invocă art. 7 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, potrivit căruia orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația este falsă, defăimătoare și dacă permite identificarea persoanei vizate de informație. Mai invocă alin. 1 art. 43 din Codul civil, în conformitate cu care orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal. Susține că, în prezenta cerere de chemare în judecată a demonstrat prin probe clare, pertinente și concludente că anume pârâtul a răspândit informația și că aceasta se referă la reclamant, iar aprecierea sa ca fiind milionar este una defăimătoare deoarece este una falsă. Prin răspândirea acestei informații false despre sine, cetățenii și-au creat impresia că reclamantul este un milionar care protestează și care se plânge de prețuiri mari și acuză țara de genocide. Impresia publicului despre ''milionarul" care protestează de rând cu cetățenii împotriva prețurilor mari este una negativă și afectează onoarea și demnitatea acestuia

3. *În drept*, reclamantul și-a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, de la art. 34 alin. (4) din Constituție și **a solicitat** recunoașterea faptului prezentării unei informații denaturate și false de către Instituția Publică Compania "Teleradio-Moldova" în privința reclamantului ***** în partea calificării ca "milionar" prin expresia "lumea care este milionară vine și se plânge de prețuri mari

și acuză guvernarea de genocide” în emisiunea ”Buna seara”, realizată de *****; a obliga pârâtul Instituția Publică Compania ”Teleradio-Moldova” să publice o dezmințire în emisiunea ”Bună seara” realizată de ***** cu următorul text: ”Redacția TV Moldova 1 vine cu dezmințirea informației lipsite de substrat factologic răspândită la data de 20 mai 2022 în emisiunea ”Buna seara” realizată de *****, unde domnul ***** a fost apreciat ”milionar” prin expresia moderatorului ”*lumea care este milionară vine și se plânge de prețuri mari și acuză guvernarea de genocide*”. În acest sens, precizăm că redacția TV Moldova 1 nu deține informații precum că domnul ***** ar deține active evaluate la milioane de lei și exprimă acestuia scuze publice pentru publicarea acestei informații denaturate.”

4. ***La 26 august 2022, pârâtul Instituția Publică Compania ”Teleradio-Moldova” a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 47-60)***
5. Întru dezvoltarea criticilor formulate în referință, pârâtul a invocat că, motivele invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată nu-și găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale și nu pot pune la îndoială veridicitatea informațiilor prezentate de moderatorul emisiunii „Bună Seara” *****. De asemenea, cererea de chemare în judecată nu conține probe ce ar demonstra pretențiile invocate de reclamant. Specifică faptul că, în fapt, la data de 20 mai 2022, postul public de televiziune Moldova 1 al IP Compania „Teleradio-Moldova”, a difuzat emisiunea „Bună seara”, moderator *****. Moderatorul emisiunii, în conformitate cu legislația, a informat consumatorii de servicii media despre faptul că „lumea acuză guvernarea de genocid”, ulterior citându-1 pe *****. Cu referire la expresia „lumea care este milionară”, după cum a fost menționat și în răspunsul la cererea prealabilă a dlui Batrîncea, reiterează că această expresie este una foarte voluntară a unui text vorbit. Prezentatorul spune foarte clar că la proteste vin diferiți oameni ”și milionari, și cei care acuză guvernarea de genocid”. Printre cei care „acuză guvernarea de genocid” este și domnul *****, care a și fost citat. Reclamantul interpretează arbitrar textul jurnalistului ***** din emisiunea difuzată pe 20 mai 2022, prin urmare consideră că virgula care desparte foarte clar ’’milionarii” de ’’acuzatorii de genocid” nu a fost sesizată, însă de fapt ea exista. Mai consideră că, această acuzație pur declarativă și lipsită de suport factologic, ce reprezintă doar o presupunere și o denaturare a adevărului din partea reclamantului, or acțiunile jurnaliștilor IP Compania „Teleradio-Moldova” se încadrează în prevederile legislației în vigoare. Menționează că, prin răspunsul nr. 02-18/355 din 17.06.2022 TRM a informat reclamantul că în perioada de vară emisiunea “Buna seara” nu va fi difuzată deoarece echipa de creație a emisiunii este în concediu de odihnă anual. Prin urmare, la revenire, în septembrie, echipa emisiunii îl va invita pe dl Batrâncea la o dezbatere, unde, în spiritul libertății de exprimare, va avea posibilitatea să vorbească și despre “milionari”, “proteste”, “genocid”, dar și despre totul ce ține de interesul public. Susține că afirmațiile dlui ***** precum că el nu este milionar nu corespund realității, prin urmare nu există temei de dezmințire a unor informații veridice. Potrivit informației de pe siteul http://alegeri.md/wZVlad Batr%C3%AEncea, dar și conform Declarației de avere și interese personale pentru

anul 2021 a dlui *****, care poate fi accesată pe siteul Autorității Naționale de Integritate la adresa https ://public-pdf- declaratii.ani.md/pdf/get/63 8490/3, în anul 2021, reclamantul a avut un salariu în mărime de 242629,17 MDL și o indemnizație pentru serviciile de asistent și cele protocolare în sumă de 171930,30 MDL. De asemenea, în declarația de avere și interese personale pentru anul 2021, ***** indică un apartament în valoare de 890000 MDL. La pct. 7 din Declarației de avere și interese personale pentru anul 2021 a dlui *****, este menționat un credit contractat de la „Moldova Agroindbank" în anul 2019 în sumă de 500000 lei. Astfel, potrivit Declarației de avere și interese personale pentru anul 2021, valoarea totală a mijloacelor bănești și bunului imobil deținute de ***** constituie 1804559,47 lei, respectiv, concluzionează că ultimul este milionar. Or, conform noțiunii din dicționarul explicativ al limbii române, milionar este persoana care posedă o avere evaluată în milioane (de lei, de dolari etc.). Relatează că, alegațiile dlui ***** precum că el nu este milionar sunt pur declarative și nu corespund realității, iar acțiunile/contestațiile nejustificate ale reclamantului se rezumă la încercarea de a limita independența editorială, autonomia instituțională și libertatea de creație a jurnaliștilor IP Compania „Teleradio-Moldova". Invocă art. 4 din legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare. Remarcă faptul că, orice restricție a libertății de exprimare (inclusiv interdicția lezării onoarei, demnității și a reputației profesionale) pentru a fi considerată legală, conform standardelor impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, trebuie să corespundă următoarelor condiții: restricția trebuie să fie prevăzută expres și clar într-o lege; restricția trebuie să urmărească unul sau mai multe scopuri prevăzute în paragraful 2 al art.l CEDO; restricția trebuie să fie "necesară într-o societate democratică", această exigență respectându-se atunci când există proporționalitate între măsurile aplicate și scopul urmărit, sau altfel spus, interesul public protejat (implică punerea în balanță pentru testare, pe de o parte, a interesului public protejat și, pe de altă parte, a dreptului la libera exprimare într-o societate democratică). Indică că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, doar în cazul în care Curtea Europeană stabilește că toate cele trei exigențe sunt satisfăcute, amestecul statului va fi considerat legitim. Atestă faptul că jurnaliștii, inclusiv cei din cadrul IP Compania „Teleradio-Moldova", în sensul informării publicului beneficiază de protecția dreptului la libertatea de exprimare atât prin prisma instrumentelor naționale, cât și în baza Convenției Europene. Sarcina nemijlocită de aplicare a prevederilor legale naționale aplicabile litigiului, cât și a jurisprudenței CEDO, denotă faptul că, ingerința solicitată de ***** nu este legitimă în sensul legii și nu este necesară într-o societate democratică, iar acțiunea cu privire la recunoașterea informației necorespunzătoare realității, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională, obligarea dezmințirii publice a informației, adresării scuzelor publice, publicării dezmințirilor și încasarea în mod solidar a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, este vădit neîntemeiată pe motivele expuse supra (a se vedea, printre alte autorități, cauza Kamil Uzun vs Turcia, hotărârea din 10 mai 2007, § 64; cauza Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), hotărârea din 17 iulie

2014, § 156). Distinct de cele arătate, reține că, în sensul articolului 10 din Convenția Europeană, art. 32 din Constituția RM și art. 9 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoanele particulare se bucură de un drept larg de a critica liderii politici, oficialitățile, guvernele și instituțiile statale și ele pot fi pedepsite în ordin civil sau penal în cazul în care criticile lor sunt false din punct de vedere factologic sau sunt excesiv de ofensatoare. Limitele criticii acceptabile în adresa personalităților publice sau a organismelor guvernamentale sunt mai largi decât ale celei în adresa persoanelor particulare, și, în general, sunt mai largi atunci când nu sunt criticate persoanele nominalizate. Persoanele publice, politicienii în mod inevitabil și conștient trebuie să accepte verificarea strictă a fiecărui cuvânt și faptă atât din partea jurnaliștilor, cât și a marelui public, și, în consecință, trebuie să dovedească un grad mai mare de toleranță. Cerințele lor de a fi protejați prin prisma articolului 10 al Convenției și art.7, 10 și 11 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, trebuie cântărite cu interesele dezbaterii libere a chestiunilor politice (cauza Lingens vs Austria, hotărârea din 08 iulie 1986). Limitarea în libertatea de exprimare a unui jurnalist în contextul dezbaterii unei probleme de interes public în privința unui politician, îndeosebi de rang înalt, constituie o încălcare a articolului 10 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului (cauza Flux (nr.4) vs Republica Moldova, hotărârea din 12 februarie 2008). Or, conform art. 9 alin. (4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoanele care exercită funcții publice pot fi supuse criticii, iar acțiunile lor - verificării din partea mass-mediei, în ceea ce privește modul în care și-au exercitat sau își exercită atribuțiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparența și exercitarea responsabilă a atribuțiilor lor.

6. Prin referința depusă, pârâtul Instituția Publică Compania ”Teleradio-Moldova” a solicitat instanței respingerea integrală a cererii de chemare în judecată
7. ***La 05 aprilie 2023, prin intermediul Direcției Evidență și Documentare procesuală a Judecătoriei *****, sediul Centru, intervenientul accesoriu ***** a depus explicațiile scrise la cererea de chemare în judecată. (f.d. 69-72)***
8. *În ședința de judecată*, reclamantul ***** nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul Bolboceanu Ana.
9. *În ședința de judecată*, reprezentantul reclamantului, avocatul Bolboceanu Ana, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.
10. *În ședința de judecată*, reprezentantul pârâtului Instituția Publică Compania ”Teleradio-Moldova”, Istrate Eugeniu, a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.
11. *În ședința de judecată*, intervenientul accesoriu ***** nu s-a prezentat, însă potrivit explicațiilor scrise a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.

Aprecierea instanței de judecată.

12. Analizând motivele acțiunii înaintate și criticile formulate la aceasta, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce

guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

13. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată*.”
14. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”*Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii*.”
15. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit situația de fapt, potrivit căreia, la 20 mai 2022, pârâtul Instituția Publică Compania ”Teleradio-Moldova” a difuzat emisiunea ”Bună seara”, realizată de *****, accesibilă pe site-ul www.trm.md/ro/buna-seara.
16. S-a reținut că, pe parcursul emisiunii, în calitate de invitat a fost președintele țării, Maia Sandu, în cadrul căreia au fost dezbătute diverse subiecte, inclusiv în contextul vizitei de lucru a Președintelui la Bruxelles, în zilele de 17-18 mai 2022, a ratei inflației din Republica Moldova, a consecințelor războiului dintre Rusia și Ucraina, a prețului la gaze și energia electrică, compensării prețului la gaze, opiniei opoziției despre guvernare și altele.
17. S-a mai reținut că, după relatările de către președintele țării referitor la prețul de gaze, eficiența energetică, obținerea de către Republica Moldova a statutului de candidat la aderarea la UE, la minutul 49:15, moderatorul emisiunii ***** a intervenit cu afirmația ***”Iată că și la noi se protestează, dar lumea care este milionară vine și se plânge de prețuri mari și acuză guvernarea de genocid de exemplu citez ***** ”actuala guvernare duce țara spre genocid”***, solicitând un răspuns președintelui țării pe acest aspect.
18. Este de accentuat că, la data difuzării emisiunii în litigiu, reclamantul ***** exercita mandatul de deputat în Parlamentul Republicii Moldova.
19. S-a constatat că, potrivit Declarației de avere și interese personale pentru anul 2021, reclamantul ***** a declarat venituri și imobile deținute, în total în sumă de 1 304 559,47 lei, la fel, a declarat și un credit în sumă de 500 000,00 lei. (f.d. 25-31)
20. În cauza dedusă judecății, reclamantul a invocat ca fiind denaturată și falsă, care are menirea de a manipula opinia publică și care este una defăimătoare deoarece este falsă, anume calificarea reclamantului ca ”*milionar*” prin expresia ”lumea care este milionară vine și se plânge de prețuri mari și acuză guvernarea de genocide”, solicitând dezmințirea informației, cu precizarea că redacția TV Moldova 1 nu deține informații precum că ***** ar deține active evaluate la milioane de lei și exprimarea scuzelor publice pentru publicarea acestei informații denaturate.
21. Se reține că, sediul general al materiei în privința dreptului la libera exprimare și a dreptului la apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și

de familie ale persoanei este art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, art.28, art.32 din Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. 43 din Codul civil, Codul deontologic al jurnalistului din Republica Moldova, prin urmare, față de motivele efectiv invocate de către reclamantul *****, instanța trebuie să dea eficiență normelor din actele legislative citate.

22. În art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, este consacrat că ”*Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti*.”
23. În articolul 43 Cod civil, este consacrat că ”*În condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sînt insesizabile și inalienabile*.”
24. Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esenţiale ale unei societăţi democratice, una dintre condiţiile primordiale ale evoluţiei sale şi ale dezvoltării fiecărei persoane. Sub rezerva art. 10§2 din Convenție, aceasta este valabilă nu numai în ceea ce priveşte „informaţiile” sau „ideile” acceptate ori considerate drept inofensive sau indiferente, ci şi pentru cele care rănesc, şochează sau neliniştesc: acest lucru este impus de pluralism, toleranţă şi mentalitate deschisă, fără de care nu există o „societate democratică”. Astfel cum este consacrat la art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare este însoţită de excepţii care necesită totuşi o interpretare strictă, iar necesitatea de a o restrânge trebuie stabilită în mod convingător [a se vedea, printre altele, Handyside împotriva Regatului Unit, 7 decembrie 1976, pct. 49, seria A nr. 24; Editions Plon împotriva Franţei, nr. 58148/00, pct. 42, CEDO 2004-IV; şi Lindon, 18Otchakovsky-Laurens şi July împotriva Franţei (MC), nr. 21279/02 şi 36448/02, pct. 45, CEDO 2007-IV].
25. Pe de altă parte, Curtea a subliniat în numeroase rânduri rolul esenţial pe care îl joacă presa într-o societate democratică. Deşi nu trebuie să depăşească anumite limite, în special în ceea ce priveşte protecţia reputaţiei şi a drepturilor altora, presei îi revine sarcina de a comunica, respectându-şi obligaţiile şi responsabilităţile,

informaţii şi idei cu privire la toate problemele de interes general. La funcţia sa, care constă în diseminarea informaţiilor şi ideilor referitoare la astfel de probleme, se adaugă dreptul publicului de a le primi. În caz contrar, presa nu ar putea juca rolul său indispensabil de „*câine de pază*" [Bladet Tromsø şi Stensaas împotriva Norvegiei (MC), nr. 21980/93, pct. 59 şi 62, CEDO 1999-III, şi Pedersen şi Baadsgaard, citată anterior, pct. 71]

26. Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare dă următoarele noțiuni: *defăimare* – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; *răspîndire a informaţiei* – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); *informaţie* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; *mass-media* – mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum şi jurnalistul;
27. Conform art. 3 alin. (1), alin. (2) din aceeași Lege "*Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează*."
28. Art. 7 alin. (1), alin. (2), alin. (3), alin. (4) din Lege reglementează că, "*Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie.* ***Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare <u>cumulează</u> următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie****. *Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat*."
29. În opinia instanței, un element merită să fie statuat de la bun început, și anume dacă relatarea pretinsă de reclamant a fi falsă și defăimătoare, și anume calificarea reclamantului ***** ca "milionar", constituie o relatare cu privire la fapte sau la judecată de valoare.
30. În cauza Busuioc c. Moldovei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat la pct. 61 din hotărâre că, "În practica sa, Curtea a făcut distincţie între declaraţiile de fapt şi judecăţile de valoare. Existenţa faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăţilor de valoare nu este susceptibil probaţiunii. Cerinţa de a dovedi adevărul unei judecăţi de valoare este imposibil de îndeplinit şi încalcă însăşi libertatea de opinie, care este o parte fundamentală a dreptului garantat de articolul

10 (a se vedea Jerusalem v. Austria, nr. 26958/95, § 42, ECHR 2001-II). *Totuşi, chiar atunci când o declaraţie constituie o judecată de valoare, proporţionalitatea unei ingerinţe poate depinde de faptul dacă există un substrat factologic suficient pentru declaraţia contestată*, deoarece chiar şi o judecată de valoare fără nici un substrat factologic care s-o susţină poate fi excesivă (a se vedea De Haes and Gijsels v. Belgium, citată mai sus, § 47, Oberschlick v. Austria (nr. 2), hotărâre din 1 iulie 1997, Reports of Judgments and Decisions 1997-IV, p. 1276, § 33)"

31. Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare dă următoarele noțiuni: ***fapt*** – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; ***judecată de valoare*** – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; ***judecată de valoare fără substrat factologic suficient*** – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate.
32. Pe acest aspect, instanța atenționează că, potrivit criticilor formulate în referință și susținute de către reprezentantul pârâtului în cadrul ședinței de judecată, pârâtul neagă faptul că a atribuit anume lui ***** calificativul "milionar", insistând că, de fapt, s-a avut în vedere că la proteste vin diferiți oameni și "*milionari*", și "*cei care acuză guvernarea de genocid*", iar ***** fiind printre ultimii, a mai susținut pârâtul că reclamantul nu a sesizat virgula care desparte foarte clar "milionarii" de "acuzatorii de genocid".
33. Așa fiind, admițând poziția reclamantului, că prin afirmația litigioasă "*lumea care este milionară vine și se plânge de prețuri mari și acuză guvernarea de genocid*", moderatorul emisiunii l-a vizat inclusiv pe ***** ca "*milionar*", instanța este de opinia că această relatare se referă la judecată de valoare și nu la fapte.
34. Pentru a se pronunța astfel, instanța de judecată a analizat deplin emisiunea în litigiu, prin prisma subiectelor dezbătute în cadrul acesteia cu președintele țării, Maia Sandu. După cum s-a constatat, unele dintre subiecte s-au referit la prețul de gaze, la oferirea ajutoarelor celor cu venituri mici (minutul 43:40 al emisiunii) și anume în contextul acestor subiecte, moderatorul ***** a intervenit cu afirmația că și "lumea care este milionară vine și se plânge de prețurile mari și acuză guvernarea de genocid", solicitând opinia președintelui țării în acest sens.
35. Instanța opinează că această declarație, împreună cu calificativul "lumea milionară" poate avea sens dublu, și anume, ea fie înseamnă o evaluare concretă a activelor în mărime de un milion și mai mult, ea fie înseamnă generic "lume bogată".
36. Însă, în contextul subiectelor dezbătute în cadrul emisiunii, instanța reține că, moderatorul ***** a încercat să comunice publicului că și lumea care înregistrează venituri considerabile se plânge de prețurile mari, fără a urmări evaluarea precisă a activelor celor care protestează, or nu a pus accent pe acest ultim aspect. Instanța notează că, însuși reclamantul sugerează aceeași idee când explică în cererea de chemare în judecată caracterul defăimător al calificativului "milionar", se citează "*cetățenii și-au creat impresia că reclamantul este un milionar care protestează și*

care se plânge de prețuri mari și acuză țara de genocide. Impresia publicului despre ”milionarul” care protestează de rând cu cetățenii împotriva prețurilor mari este una negativă și afectează onoarea și demnitatea sa”, astfel, instanța reține sensul indicat de reclamant, că este inadmisibil ca un milionar să se plângă de prețurile mari de rând cu cetățenii, iar atare relatări în privința reclamantului, ultimul le pretinde a fi defăimătoare.

37. În raport cu reclamantul *****, se reiterează că, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului a susținut că despre ***** s-a avut în vedere că este printre ”*cei care acuză guvernarea de genocid*”. Însă, ținând cont de înțelesul reclamantului invocat pe cauza de față, și anume că moderatorul ***** ar fi avut în vedere că reclamantul ***** este ”*milionar*”, instanța de judecată statuează că, în contextul subiectelor dezbătute în emisiunea menționată, calificativul de ”milionar” pretins a fi oferit reclamantului este o judecată de valoare, **care are un substrat factologic suficient**, fapt ce se dovedește prin Declarația de avere și interese personale ale reclamantului pentru anul 2021, potrivit căreia ***** a declarat venituri și imobile deținute, în total în sumă de 1304559,47 lei, la fel, a declarat și un credit în sumă de 500000,00 lei.
38. În speță, s-a dovedit cu certitudine, că afirmația contestată a fost răspândită de pârâtul Instituția Publică Compania ”Teleradio-Moldova”.
39. În subsidiar, instanța de judecată statuează că, în speță, reclamantul ***** nu a demonstrat caracterul defăimător al judecății de valoare.
40. Astfel, prin prisma înțelesului invocat de către reclamant, ultimul ar fi fost numit de către moderatorul emisiunii ”milionar”.
41. Potrivit dicționarului explicativ, milionar semnifică ”Persoană care posedă o avere evaluată în milioane (de lei, de dolari etc.).”
42. Potrivit cererii de chemare în judecată, reclamantul desprinde din definiția cuvântului, precum că milionarul deține în posesie (în active) bunuri, proprietăți și mijloace financiare, care, în mod logic, depășesc valoarea de un milion. La fel, explică reclamantul că, urmare a examinării declarațiilor de avere și interese personale, unicul imobil deținut este mai modest, pentru a fi catalogat drept proprietate a unui milionar, iar veniturile obținute de la locul de muncă nu permit acumularea de rezerve financiare de a fi de milioane.
43. Mai mult, se reiterează că, reclamantul explică în textul cererii de chemare în judecată caracterul defăimător al calificativului ”milionar”, după cum urmează ”*cetățenii și-au creat impresia că reclamantul este un milionar care protestează și care se plânge de prețuri mari și acuză țara de genocide. Impresia publicului despre ”milionarul” care protestează de rând cu cetățenii împotriva prețurilor mari este una negativă și afectează onoarea și demnitatea sa*”, astfel, instanța reține că, reclamantul învederează ca fiind inadmisibil un milionar să protesteze de rând cu cetățenii. În cadrul ședinței de judecată, avocatul Bolboceanu Ana a mai explicat că este deranjat să fii numit milionar, având un salariu de 13000,00 lei.

44. Așa fiind, chiar și din înțelesul invocat de către reclamant, instanța de judecată reține că, cuvântul ”milionar” nu ofensează, nu jignește, nu ponegrește, nu discreditează.
45. În analiza celor constatate, instanța de judecată concluzionează că, pe cauza de față nu sunt întrunite cumulativ condițiile consacrate la alin. (4), art. 7 din Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, în consecință, reclamantul nu întrunește cumulativ condițiile necesare pentru restabilirea în drepturile pretinse a fi încălcate.
46. În subsidiar, instanța consideră că distincția dintre o relatare cu privire la fapte sau la judecată de valoare trebuie făcută anume pentru a distinge formele defăimării pretinse și obiectul probațiunii.
47. În conformitate cu art. 24 alin. (1), alin. (2), alin. (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare ”Reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. Pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public. În cazurile ce vizează restrîngerea libertăţii de exprimare, refuzul pîrîtului de a dezvălui un secret profesional sau sursa de informare nu constituie temei suficient pentru admiterea acţiunii.”
48. Pe cauza pendinte, după cum s-a arătat *supra*, reclamantul a dovedit că pârâtul a răspândit informaţia, că informaţia îl poate viza, însă, pârâtul nu a demonstrat fără echivoc caracterul defăimător al informației contestate, la fel, nu a demonstrat că judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient.
49. Concomitent, reieșind din conținutul emisiunii în litigiu, a subiectelor dezbătute în cadrul acesteia, instanța va reține că afirmațiile contestate sunt de interes public.
50. Instanța de judecată reaminteşte că presa joacă un rol esenţial de „câine de pază public” într-o societate democratică (a se vedea Thorgeir Thorgeirson v. Iceland), prin urmare, presa trebuie să fie liberă, într-o manieră ce corespunde obligaţiilor şi responsabilităţilor sale, de a comunica astfel de informaţii şi idei, iar publicul are dreptul să le primească.
51. În conformitate cu art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare ”*Statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspîndească informaţii de interes public decît în condiţiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public şi de a efectua, în conformitate cu responsabilităţile sale, investigaţii jurnalistice în probleme de interes public. Pe lîngă garanţiile prevăzute*

la art. 3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite şi un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiţia să nu se denatureze esenţa faptelor."

52. Din textul art. 6 alin. (1), alin. (2) din aceeași lege, reiese că, "*Orice persoană are libertatea de a primi informaţii de interes public prin intermediul mass-mediei .Apărarea onoarei, demnităţii sau reputaţiei profesionale nu poate prevala asupra libertăţii publicului de a primi informaţii de interes public*."
53. Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare dă următoarele noțiune: "*interes public – interes al societăţii (şi nu simpla curiozitate a indivizilor) faţă de evenimentele ce ţin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau faţă de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societăţii sau al unei părţi a ei*."
54. Instanța apreciază fără echivoc că, mereu este de interesul societății problemele politicii, informațiile despre persoanele de la guvernare, caracter similar având și afirmațiile contestate de reclamant, diseminate de către moderatorul emisiunii "Buna seara", *****, la 20 mai 2022.
55. Este de accentuat că, articolul 10 al Convenţiei nu garantează o libertate de exprimare nelimitată chiar şi în ceea ce priveşte relatările presei cu privire la chestiuni de interes public deosebit. Conform termenilor din paragraful 2 al articolului, exercitarea acestei libertăţi presupune „obligaţii şi responsabilităţi", care, de asemenea, se aplică presei. Aceste „obligaţii şi responsabilităţi" pot avea însemnătate când există o întrebare cu privire la atacul asupra reputaţiei unor persoane private şi subminarea „drepturilor altor persoane". Datorită „obligaţiilor şi responsabilităţilor" inerente exercitării libertăţii de exprimare, protecţia acordată de articolul 10 jurnaliştilor în ceea ce priveşte relatarea cu privire la chestiunile de interes general, este supusă condiţiei ca ei să acţioneze cu bună-credinţă pentru a oferi informaţii corecte şi credibile în conformitate cu etica jurnalistică (a se vedea Goodwin v. the United Kingdom, hotărâre din 27 martie 1996, Reports of Judgments and Decisions 1996-II, p. 500, § 39, şi Fressoz and Roire v. France [GC], nr. 29183/95, § 54, ECHR 1999-I).
56. În cauza Axel Springer AG împotriva Germaniei, 7 februarie 2012 (Marea Cameră), Curtea a statuat că, modalitatea de obţinere a informaţiilor şi veridicitatea lor joacă, de asemenea, un rol important. Curtea a hotărât deja că garanţia oferită ziariştilor la art. 10, în ceea ce priveşte rapoartele privind probleme de interes general, este subordonată condiţiei ca aceştia să acţioneze cu bună-credinţă, pe baza unor fapte exacte, şi să furnizeze informaţii „fiabile şi precise", respectând deontologia jurnalistică [a se vedea, de exemplu, Fressoz şi Roire împotriva Franţei (MC), nr. 29183/95, pct. 54, CEDO 1999-I; Pedersen şi Baadsgaard, citatăanterior, pct. 78; şi Stoll împotriva Elveţiei (MC), nr. 69698/01, pct. 103, CEDO 2007-V].
57. Prin urmare, rămâne a fi examinat dacă pârâtul a acționat potrivit obligațiilor și responsabilităților inerente exercitării libertății de exprimare și în primul rând dacă a acționat cu bună credință.
58. Potrivit pct. 1.1. din Codul deontologic al jurnalistului al Republicii Moldova, "Jurnalistul este persoana fizică, angajată sau neangajată într-o instituție mass-

media, care se ocupă cu regularitate de una sau mai multe activități, precum: colectarea informației de interes public din orice sursă relevantă, redactarea și editarea acesteia sub orice formă - text, fotografie, înregistrare video și/sau audio, desen, grafică etc., cu scopul diseminării publice prin intermediul mass-media."

59. În pct. 1.7, pct. 2.1., pct. 2.2., pct. 2.7 din același Cod, se arată că "*În cazul discursului critic la adresa unei persoane particulare, jurnalistul trebuie să acorde prioritate protecției vieții private, iar în cazul discursului critic asupra unei persoane publice - interesului public. Jurnalistul colectează informație în mod etic și legal. În colectarea informației de interes public jurnalistul se asigură de fiecare dată că între drepturile sale și drepturile persoanelor vizate în produsele sale mediatice există un echilibru rezonabil. Jurnalistul întreprinde demersuri pentru a colecta informații din surse credibile și citabile. Jurnalistul pune la îndoială orice informație colectată*."
60. Din conținutul pct. 2.16, pct. 2.17, pct. 2.18 din același cod, reiese că "*Jurnalistul verifică, de regulă, informațiile din cel puțin două surse independente una de alta. Jurnalistul publică doar informațiile pe care, în urma verificărilor, le consideră veridice. În cazul în care verificarea informației și a surselor este imposibilă, respectiva informație poate fi făcută publică numai dacă nepublicarea ei poate aduce prejudicii societății. În asemenea situație trebuie indicat faptul că informația nu este verificată. Jurnalistul ignoră informația dacă, în urma verificării faptelor, aceasta se dovedește a fi falsă, manipulatoare sau irelevantă pentru tema abordată*."
61. Se reiterează că, pe cauza pendinte, atât reclamantul, cât și pârâtul au prezentat Declarația de avere și interese personale ale reclamantului pentru anul 2021, potrivit căreia ***** a declarat venituri și imobile deținute, în total în sumă de 1304559,47 lei, la fel, a declarat și un credit în sumă de 500000,00 lei.
62. În concluzie, instanța de judecată constată, că, în speță, pârâtul a acționat cu diligență profesională și cu bună-credință.
63. În analiza tuturor circumstanțelor stabilite pe cauza de față, instanța de judecată reține că, în contextul emisiunii în litigiu, pârâtul a asigurat respectarea unui echilibru just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.
64. Mai mult, pârâtul nu a relatat careva informații despre viața privată a reclamantului, articolul în ansamblu a urmărit scopul de a aduce la cunoștința publicului probleme politice, economice și sociale.
65. În continuare, instanța accentuează că, la data difuzării emisiunii, reclamantul ***** era deputat în Parlamentul Republicii Moldova, circumstanță în care, limitele criticii admisibile față de reclamant erau mult mai extinse. De asemenea, instanța opinează că afirmațiile contestate, împreună cu calificativul "milionar", pretins de către reclamant a fi defăimător și oferit ultimului, nu constituie o insultă, ci au fost relatate într-un context Politic.
66. În conformitate cu art. 3 alin. (3) și alin. (4) din legea cu privire la libertatea de exprimare "*Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri*

prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti. Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat."

67. După cum rezultă din dispozițiile legale citate, legea prevede 3 condiţii pentru restrângerea libertății de exprimare: restrângerea să fie prevăzută de lege, să urmărească unul sau mai multe din scopurile indicate în acest aliniat şi să fie "necesară într-o societate democratică". Acestea însă urmează să fie interpretate în lumina jurisprudenței CEDO.
68. La caz, luând în considerație circumstanțele particulare ale speței, nu se contestă faptul că ingerința este prevăzută de lege, nu se contestă nici faptul că aceasta are un scop legitim, însă instanța de judecată nu reține o „necesitate socială impetuoasă" pentru ingerința în dreptul pârâtului la libertatea de exprimare, deoarece informația contestată de către reclamant este cu privire la o chestiune de interes public și general.
69. Instanța constată că pârâtul și-a jucat rolul de „câine de pază" care are sarcina, în cadrul unei democrații, să comunice idei şi informaţii privind probleme de interes public.
70. Întreaga argumentație duce cu evidență la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva pârâtul Instituției Publice Compania "Teleradio-Moldova", intervenient accesoriu *****, cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, nu este întemeiată și se respinge integral.
71. Ca parte căzută în pretenții, reclamantul ***** nu are dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată.
72. În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva Instituției Publice Compania "Teleradio-Moldova", intervenient accesoriu *****, cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel ***** în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Russu Natalia